

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/22/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711010397
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8711010397.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.11.2013 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/101/2011 zo dňa 25.02.2013.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/101/2011 zo dňa 25.02.2013 boli obžalovaní Mgr. P. Z. a E. Z. podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodení spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako spolupáchateľstvo prečinu podvodu podľa § 20 k § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že

- presne nezisteného dňa v apríli 2007 vo A., Okres O., spoločne odkúpili od K. N., bytom C. - C. G. Z., ul. sv. L. č. XX, motorové vozidlo zn. Ford Tranzit, ev. č. KE 469 EU za sumu 630 000,- Sk, t. j. 20.912,17 eur, pričom neskôr, niekedy v mesiaci jún 2007 K. N. oznámili, že predmetné vozidlo malo byť kradnuté a preto žiadajú vrátenie peňazí s tým, že jej vozidlo vrátia, na základe čoho im K. N. v presne nezistených dňoch v lete r. 2007 vo A., v dvoch splátkach vrátila sumu 630.000,- Sk, t. j. 20.912,17 eur, kde po vrátení peňazí jej uviedli, že do 2 až 3 dní jej vozidlo vrátia, pričom toto jej nevrátili ani po viacerých výzvach a urgenciách a bolo zistené, že vozidlo bolo dňa 29.10.2007 v P. zaistené podľa § 21 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore osobe M. O., čím konaním obvinených bola K. N. uvedená do omylu a bola jej spôsobená škoda vo výške najmenej 20.912,17 eur, t.j. 630.000,- Sk,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol vyhlásený v prítomnosti obž. Mgr. L. Z., obhajcu a prokurátora, podal odvolanie ihneď po jeho vyhlásení prokurátor, čo plynie zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 25.05.2013. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania vyslovil, že podľa jeho názoru súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, avšak tieto nesprávne vyhodnotil. Ide predovšetkým o výpovede poškodenej N. a svedka Ing. B., keď napriek rozporom v ich výpovediach, týmto neuveril. Z nich totiž vyplýva, že k odpredaju vozidla došlo na základe ústnej dohody, kúpna cena bola vyplatená a súčasne obžalovaným bolo udelené splnomocnenie na prepis vozidla. Okolnosť, že obžalovaní neuskutočnili zápis o zmene držiteľa vozidla na svoje osoby, resp. na firmu, ešte neznamená, že od poškodenej vozidlo nezakúpili. V čase kúpy vozidla obžalovanými nebola ešte známa skutočnosť, že vozidlo pochádza z trestnej činnosti, o čom svedčí jeho bezproblémové zapísanie poškodenu na DI v C.. Obžalovaní nemuseli mať záujem na jeho užívaní pre svoju potrebu, preto nevykonali ani úkony smerujúce k jeho zapísaniu, ale toto vozidlo posunuli ďalej na predaj inej osobe spolu so splnomocnením poskytnutým poškodenu, pričom po zistení, že vozidlo pochádza z trestnej činnosti, na túto skutočnosť upozornili poškodenú a žiadali vrátenie kúpnej ceny. Konštatovanie súdu, že v evidencii

vozidla nefigurujú mená obžalovaných ako vlastníkov vozidla, teda v tejto veci neobstojí. Výsluchom poškodenej a svedka Ing. B. bolo jednoznačne preukázané, že vozidlo po uzatvorení ústnej kúpnej zmluvy prevzali obžalovaní a poškodenej bola vyplatená kúpna cena. V čase predaja vozidla poškodená nemala pochybnosti o tom, že vozidlo bolo bez právnych väd a v takom stave vozidlo ponúkala na predaj obžalovaným. Neskoršie zistenie skutočnosti, že vozidlo bolo odcudzené v inej krajine, obžalovaní využili v tom smere, že túto skutočnosť avizovali poškodenej, ktorá v snahe odstrániť mimoprávny stav, vrátila im kúpnu cenu s príslubom, že jej vozidlo bude vrátené. Túto skutočnosť obžalovaní zneužili a vozidlo poškodenej, napriek vráteniu kúpnej ceny, nevrátili a ponechali ho ďalším osobám, aby s vozidlom nakladali. Rozpory, ktoré vznikli vo výpovediach svedkov Ing. B. a N. boli spôsobené jednak dĺžkou času, ktorý uplynul od spáchania skutku, ako aj ich negatívnym postojom k sebe, keďže ich partnerský vzťah skončil. Ak súd mal za to, že nebolo preukázané, a to najmä výpoveďou poškodenej, že podpisy na splnomocneniach k prepisu vozidla, nepatria jej, mal možnosť doplniť dokazovanie pribatím znalca grafológa. K odstráneniu pochybností k okolnostiam zistenia originality vozidla mal súd možnosť predvolať pracovníka spol. CAR DEFECT na poskytnutie bližších informácií k tomuto zisteniu. Preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Konajúci súd na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie procesne účinným spôsobom, preto z obsahu dôkazov mohol vychádzať, mohol o ne opierať svoje skutkové zistenia a na podklade nich vyvodit' aj právne závery. Napadnutý rozsudok je odôvodnený v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. poriadku a s týmto sa odvolací súd stotožnil. Chyby konania, pre ktoré by bolo nevyhnutné zrušiť napadnutý rozsudok, zistené neboli, pričom právo obžalovaných na obhajobu bolo dodržané. Za daných zistení bolo možné skonštatovať, že konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku bolo v súlade so zákonom.

Odvolací súd následne preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozsudku z pohľadu uplatňovaných odvolacích námietok a zistil, že odvolateľ podal odvolanie iba z dôvodu iného hodnotenia dôkazov.

Konajúci súd uzavrel, že výpovediam poškodenej B. N. a svedka Ing. B. nemožno uverit' pre podstatné a neodstrániteľné rozpory, preto ich nepovažoval za presvedčivé a spoľahlivé do takej miery, aby mohol konštatovať, že ich výpoveďami bola objektívne, jednoznačne a spoľahlivo vyvrátená obrana oboch obžalovaných.

S hodnotením výpovedí poškodenej B. N. a svedka Ing. J. B. ako nevierohodnými sa stotožnil aj odvolací súd. Vo vzťahu ku konaniu, ktoré sa kladie obžalovaným za vinu a ktoré obžalovaní v celom rozsahu popierajú, obaja menovaní svedkovia vypovedali rozdielne nielen vzájomne k svojim výpovediam ale aj vo vzťahu k vlastným tvrdeniam v priebehu celého trestného stíhania a tiež vypovedali rozdielne vo vzťahu ku skutočnostiam plynúcich z iných dôkazov.

Vzhľadom k tomu, že konajúci súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne rozobral rozdielne výpovede poškodenej B. N. a svedka Ing. B., odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na toto odôvodnenie, keďže sa s ním stotožnil a považuje za nadbytočné opakovane uvádzať tie isté argumenty. Dôvody zmeny výpovede poškodenej B. N. pri konfrontácii s obžalovanými zo dňa 06.05.2010, kedy tvrdila, že s obžalovanými do styku osobne nikdy neprišla, spočívajúce v tom, že na tento úkon poškodená nebola pripravená, nemôžu obstáť, keďže poškodená aj pri tomto úkone mala vypovedať iba skutočnosti, ktoré sa reálne udiali. Uvedené vyjadrenie poškodenej vyvoláva pochybnosti o tom, či poškodená vypovedala pravdivo pri svojom prvom výsluchu dňa 12.03.2008, keď v priebehu necelých dvoch mesiacov pri konfrontácii nevedela rovnako popísať pre ňu základné okolnosti odovzdania vyššej finančnej čiastky obžalovaným. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na to, že predaj vozidla za sumu 630.000,- Sk nie je bežnou záležitosťou a taktiež aj vrátenie finančnej čiastky 630.000,- Sk nie je obvyklou udalosťou najmä za situácie, ak malo ísť o vrátenie kúpnej ceny v dôsledku predaja ukradnutého motorového vozidla. Preto poškodená by sa nemala odchyľovať zásadným spôsobom pri reprodukovaní podstatných okolností pri predaji motorového vozidla a pri vrátení kúpnej ceny. Obdobne

je to aj s výpoveďou svedka Ing. B., ktorý v súdnom konaní poprel, aby obžalovaní vyplatili kúpnu cenu za motorové vozidlo, na ktorom tvrdení zotrval aj po prečítaní jeho výpovedí z prípravného konania, ktorých obsahom je jeho tvrdenie o zaplatení kúpnej ceny. Okolnosti, za ktorých popisoval odovzdanie vozidla s vyplatením kúpnej ceny, sú však rozdielne, preto i výpoveď tohto svedka vzbudzuje pochybnosti o jej hodnovernosti.

Pri hodnotení výpovedí poškodenej B. N. a svedka Ing. J. B. je potrebné tiež poukázať na rozdielnosti vo vzťahu k ďalším vykonaným dôkazom. Ide predovšetkým o tvrdenie poškodenej, že auto kúpila od neznámych osôb z K., ktoré nezodpovedá listinám predkladaným v konaní o uznaní typového schválenia ES jednotlivito dovezených vozidiel - ojazdených Obvodnému úradu Košice vedenému pod sp. zn. 3/2006/04475 zo dňa 02.10.2006. Z nich totiž plynie, že autorizáciu vozidla FORD TRANZIT, ktorého prvý zápis bol 11.04.2005, osvedčovalo Centrum motorových vozidiel Z. E., Z. M., X - O. pre poškodenú B. N.. Okrem toho poškodená v tomto správnom konaní predložila aj čestné prehlásenie, že predkladané listiny (kúpna zmluva z 23.07.2006, technický preukaz, odhlásenie vozidla a COC Ford z 14.11.2003) sú pravé a originály, ktoré boli prekladané z talianskeho a nemeckého jazyka do slovenského jazyka. Prekladateľky PhDr. K. B. (jazyk slovenský - nemecky) a Mgr. Ž. B. (jazyk slovenský - taliansky) však nevykonali úkony súvisiace s prekladom listín preukazujúcich nadobudnutie vozidla poškodenou v cudzine, ktoré ako pravé predložila poškodená v správnom konaní o uznaní typového schválenia ES jednotlivito dovezených ojazdených vozidiel. Uvedené zistenia preto spochybňujú tvrdenie poškodenej o nadobudnutí motorového vozidla kúpou od neznámych osôb na území Slovenska až do takej miery, či vôbec išlo o legálne nadobudnutie motorového vozidla. Preto odvolacia námietka spočívajúca v neexistencii pochybnosti u poškodenej, že vozidlo bolo bez právnych väd, nemá svoj základ v dôkazoch.

Nespochybniteľným je fakt, že poškodená 04.04.2006 požiadala o zmenu majiteľa a držiteľa vozidla v evidencii na spoločnosť Transeco a.s., Žilina. Aj keď poškodená tvrdí, že nového majiteľa motorového vozidla jej nahlásili obžalovaní, preto v žiadosti o vykonanie zmeny na dopravnom inšpektoráte uviedla tieto údaje, táto jej výpoveď je v rozpore s výpoveďou svedka R. W., R. Y. a M. M.. Z nich totiž plynie, že títo osobne obžalovaných nepoznajú a s nimi vôbec neprišli do styku ohľadne prepisu motorového vozidla. To vyvracia záver odvolateľa, že obžalovaní motorové vozidlo poškodenej ponechali ďalším osobám. Skutočnosť, že auto je kradnuté, v dobe prepisu auta na spoločnosť Transeco a.s. a následne späť na poškodenú známa nebola. Táto skutočnosť vyšla najavo až dňa 31.05.2006, kedy oficiálne bola preverená originalita vozidla na základe požiadania svedka J. C., avšak v skutočnosti išlo o objednávku svedka R. W., ktorý ponúkal uvedené motorové vozidlo na predaj. Práve z výsluchu tohto svedka plynie, že v jednom prípade pri vrátení vozidla osobe, ktorá mu ponúkala vozidlo na predaj, boli aj jemu neznámy muž a žena. Táto skutočnosť potom tiež vyvoláva pochybnosti o tom, či obžalovaní mali k dispozícii motorové vozidlo.

Je nesporné, že motorové vozidlo ponúkala na predaj doposiaľ nestotožnená osoba, ktorá s motorovým vozidlom v tej dobe aj disponovala, keďže ho odovzdala svedkovi R. W. spolu s dokladmi. Z výsledkov vykonaného dokazovania možno vyvodit' dve alternatívy, že išlo o osobu, ktorá prevzala auto na predaj buď od poškodenej a svedka Ing. B. alebo od obžalovaných. Prvej verzii by zodpovedalo doposiaľ neobjasnené nadobudnutie motorového vozidla poškodenou, preto je možná úvaha aj o tom, že táto mala vedomosť o pôvode tohto auta a po jeho legalizácii na území Slovenska za predloženia sfalšovaných listín mala záujem ho predať. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že dôvod zaobstarania motorového vozidla poškodenou, ktorým bol rozvoz zamestnancov v nočných hodinách po ukončení pracovnej smeny, nezodpovedá realite. Druhej verzii, že poškodená odovzdala auto za účelom jeho predaja obžalovaným bez zaplatenia kúpnej ceny a po zistení, že auto bolo odcudzené v G., títo si vyžiadali určitú finančnú čiastku za jeho vrátenie, by zodpovedala výpoveď svedka T. J. B. v konaní pred súdom, ktorá má svoju určitú logiku so zreteľom na nelegálny pôvod motorového vozidla. Keďže orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili dôkazy takého charakteru, na základe ktorých by bolo možné bezpečne ustáliť skutkové zistenia, odvolací súd môže len konštatovať, že v tomto štádiu súdneho konania vzhľadom na odstup času od skutku, ktorý sa kládol obžalovaným za vinu, ďalšie zabezpečovanie a vykonávanie dôkazov stráca svoj zmysel. Ostatne odvolateľ návrh na vykonanie ďalších dôkazov ani nepredložil.

S poukazom na výpovede poškodenej a svedka Ing. J. B., ktoré nie sú hodnovernými, nemožno potom námietku odvolateľa akceptovať, že z trestnej činnosti sú obžalovaní usvedčovaní práve týmito svedkami, pričom podstatu rozporov vzniknutých v ich výpovediach nemožno odôvodniť iba časom, ktorý

uplynul odo dňa spáchania skutku. Obaja svedkovia boli v relatívne krátkej dobe vypočutí ku skutku a tieto rozpory boli zaznamenané už v počiatočnom štádiu trestného stíhania.

Iné hodnotenie dôkazov odvolateľom, ako ich hodnotí konajúci súd, nemôže byť podkladom pre zrušenie napadnutého rozsudku, pokiaľ konajúci súd výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil v súlade so zásadou o voľnom hodnotení dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, teda hodnotenie je logické, založené na konkrétnych skutočnostiach plynúcich z obsahu zákonne zabezpečených dôkazov a s rozpormi, ktoré vznikli, sa konajúci súd náležite vysporiadal. Ak skutkové okolnosti na podklade výsledkov vykonaného dokazovania nemožno ustáliť bez rozumných pochybností a existujúce pochybnosti nemožno odstrániť ďalšími dôkazmi, je namieste pri rozhodovaní použiť zásadu „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Takáto situácia nastala aj v posudzovanom prípade. Na základe dostupných dôkazov nemožno ustáliť rozhodné skutočnosti, že obaja obžalovaní odkúpili od poškodenej vozidlo na základe ústnej dohody a vyplatili jej cenu, že kúpnu cenu poškodená vrátila obžalovaným a títo vozidlo poškodenej nevrátili. Preto postup konajúceho súdu, ak oboch obžalovaných spod obžaloby okresného prokurátora oslobodil z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, je správnym a zákonným. Z uvedeného dôvodu potom aj odvolanie prokurátora, ktorým napádal zákonné rozhodnutie konajúceho súdu, bolo vyhodnotené ako nedôvodné a postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.